

Publicerad 2007-04-15 20:47 av Hedda

Förlorad igen

Tänk vad fort vi tappar bort varandra,
jag frågar mig själv;
- hur är det möjligt, är världen verkligen så stor?

Jag bedrar oss,
ty jag är förlorad i tankar,
i mig själv och av mig själv.
Upptagen av mitt ego,
mina försvinnande fotspår
och lyssnandet efter mina sista ord.

Om jag går tillräckligt långt ifrån mig själv,
hittar jag då tillbaka?
Är det meningen,
att alltid försäkra mig om att jag inte går vilse,
tar mig bortanför min egen sfär?

Vad skrämmar mig mest,
det okända
eller
att aldrig mer hitta tillbaka
till mig själv igen?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hedda med Poeter.se id #3511 innehar upphovsrätten